

نگاهی گذرا به کتاب بهسازی سازمان

دانلدو. هاروی^(۱)

نوشتة:

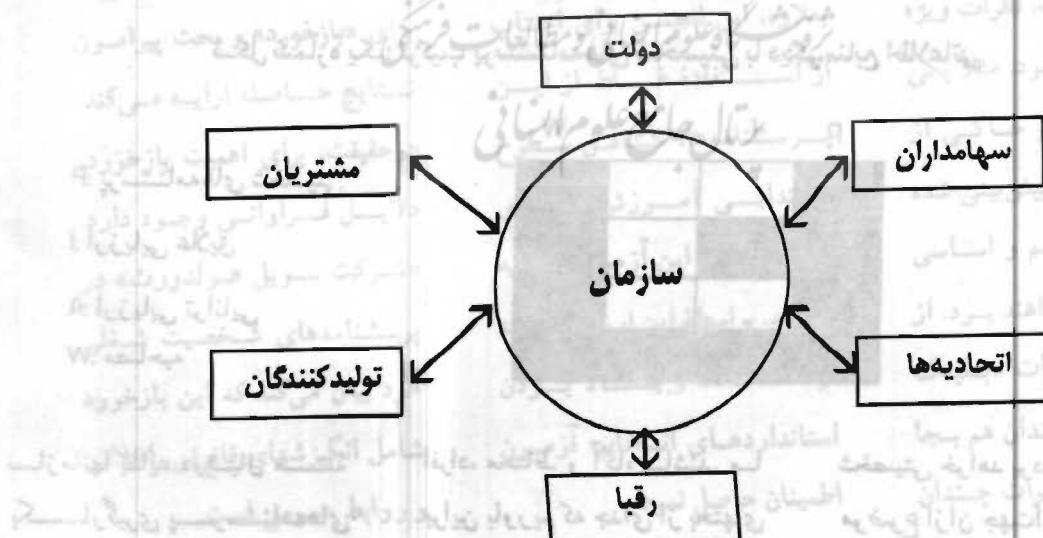
دانلد آر. براون^(۲)

برگردان: دکتر غلامعلی سرمد

مقدمه:

تغییرات به صورت بهمن روی سر ما سرازیر می‌شود، ولی تقریباً اغلب مردم برای مقابله با آن به‌هیچوجه‌امادگی ندارند. بعنوان مثال ضربه‌اینده، یعنی سدهایی که تغییرات بر سر راه انسان قرار می‌دهد، برای مدیران و سازمانها پیامهای جالب توجهی دارد به طوری که می‌توان گفت: آساده‌سازی مدیران برای مقابله با سرعت فزاینده تغییرات عصر ما محتوای اصلی این کتاب را تشکیل می‌دهد^(۳). مدیر عصر جدید نه تنها باید انعطاف‌پذیر بوده، قدرت سازگاری با محیط متغیر را داشته باشد، بلکه باید بتواند مشکلات را تشخیص دهد و برنامه‌های سرشار از تغییر را اجرا نماید.

سازمانها هیچ وقت به طور مطلق ایستادنی نیستند. هر سازمان به طور مداوم با نیروهای خارجی در تبادل و ارتباط است که (شکل زیر این حالت را نشان می‌دهد). بروز تغییر در نگرش مصرف‌کننده، وضع مقررات جدید، نوآوریهای فنی و امثال آن روی سازمان تأثیر می‌گذارند و بالاگبار تغییراتی در آن ایجاد می‌کنند. البته حدود یا میزان تغییرات سازمانها بایکدیگر تفاوت دارد، اما همه آنها ناچارند خود را باعوامل فشارزای خارجی تطبیق دهند. تعداد زیادی از این تغییرات بر سازمانها تحمل می‌شود، حال انکه تعدادی نیز از عوامل داخلی سازمان ریشه می‌گیرد. چون سرعت تغییرات بسیار زیاد است، ناچار باید برای اداره سازمانها راههای تازه‌ای جستجو شود.

شکل شماره یک: سازمان به طور مداوم با نیروهای خارجی در تبادل و ارتباط است

بهسازی سازمان^(۴) از زمینه‌های موضوعی جدید علوم رفتاری است که به صورت کاربردی مطرح شده و هدف آن کمک به سازمانها برای انطباق با تغییرات است. در واقع، هدف این فرایند نه فقط افزایش یا بهبود کارآیی سازمان است، بلکه می‌کوشد تا در وضعیت اعضای سازمان نیز تغییرات مطلوبی ایجاد کند.

در این کتاب که برای آشنایی مدیران و دانشجویان دوره‌های مدیریتی و سایر علاقه‌مندان نوشته شده، دو

هدف زیر دنبال می‌شود:

للهٔ ۱. ارایه هشدارهایی درباره نیروهای متعدد ایجاد کننده تغییر که مدیران عصر ما ناچار از رویارویی با آن هستند.

للهٔ ۲. ارایه مهارت‌ها و دانش‌های کلیدی که برای توفیق در این رویارویی ضرورت دارد.

برنامه‌های بهسازی سازمان هم برای انطباق با تغییر و هم برای افزایش کارآیی و اثربخشی سازمانها اجرا می‌شود. در بحث حاضر با کم و کیف این اصطلاح، دلایل بروز آن، و تعدادی از مفاهیم اساسی تغییرات سازمانی آشنا می‌شویم.

بهسازی سازمان چیست؟

که به قصد بهتر کردن وضعیت سازمان و کارکنان آن با استفاده از برنامه‌های تغییر منظم (سیستماتیک) طراحی و اجرا می‌شود. افراد متعدد از جمله چستر بارنارد^(۷) و کریس آر جریس^(۸) به این نکته اشاره کرده‌اند که سازمان واقعاً کارآمد، سازمانی است که در آن هم افراد و هم کل سازمان رشد کنند و در راه پیشرفت گام بردارند. هرگاه چنین وضعیتی وجود داشته باشد، می‌توان درباره آن اصطلاح «سازمان سالم»^(۹) را پکار برد که البته هدف بهسازی سازمان نیل به همین مرحله است. این مطلب درخصوص تمامی سازمانها اعم از مراکز آموزشی، مذهبی، نظامی، سازمانهای دولتی، و واحدهای صنعتی صدق می‌کند.

چه چیز باعث می‌شود که یک سازمان موفق گردد؟ حال آنکه سازمان دیگر نتواند از امکانات نسبتاً مشابه خود به خوبی و درستی استفاده کند؟ در مطالعه‌ای که اخیراً در مورد ۴۳ شرکت موفق آمریکایی انجام شده، توماس جی. پیترز^(۵) و رابرت اچ. واترمن^(۶) آنچه را از مدت‌ها قبل تردید آمیز می‌نمود، تأیید کردند: کلید توفیق و بقای سازمانها به جای آنکه استفاده از روش‌های منطقی و بهسازی کمی باشد، تعهد در قبال استفاده از روش‌های غیرمنطقی، مقابله با مسائلی که حل آن بسیار مشکل است (نظیر مسائل انسانی)، التفات به کیفیت، و ارایه خدمات هرچه مطلوب‌تر به مشتریان است.

بهسازی سازمان یک زمینه مطالعاتی جدید است

4- Organization (-tional) Development (O.D)

5- T. J. Peters 6- R. H. Waterman

7- Chester Barnard

8- Chris Argris

9- Healthy Organization

نشده، فاقد برنامه و خطرناک می‌تواند مشکلاتی ایجاد کند که قبل و وجود نداشته است یا به یک سلسله زیانهای جانیس منجر شود که به نوبه خود از مشکلات اصلی بدتر باشد. همچنین، لازم است مدیران بدانند که ثبات و تعادل می‌تواند در سالم بودن و سالم ماندن سازمان نقش داشته باشد. تغییر به خودی خود یا به خاطر تغییر، الزاماً مؤثر نیست، این نوع تغییر در جهت عکس منافع سازمان سیر می‌کند.

امروزه تغییر، بخشی از زندگی روزمره سازمانها شده است. با این حال، سازمانها ناچارند ثبات خود را حفظ کنند تا بتوانند هدفهای اولیه خود را برآورده سازند. درنتیجه، سازمانهایی که با مسئله مدیریت تغییر سر و کار داشته‌اند، پی برده‌اند که روش یا روش‌های مقابله با تغییر بسیاری از نهایت مهم است. از این‌رو، لازم است از طریق یک روش سیستمی آنچه سالم و کارآمد است از دیگر ویژگی‌های سازمان جدا شود. بدون شک تغییرات کوتاه‌مدت پیش‌بینی

تعريف بهسازی سازمان

سرشار از رشد و پیشرفت سازمان مبدول می‌شود. به نظر ویچارد بکهارد^(۱) بهسازی سازمانی فرایندی با اجزای زیر است:

بهسازی سازمان عبارت از تلاشی است که به منظور نیل به تعالی سازمان از طریق هماهنگ ساختن خواسته‌ای افراد برای رشد و پیشرفت با اهداف

۱ اقدامات برنامه‌ریزی شده یا از پیش تعیین شده.

۲ اقدامات گسترده در سطح کل سازمان.

۳ اقدامات هدایت شده توسط رده‌های بالای سازمان.

۴ اقدامات مسبوق به افزایش کارآیی و سلامت سازمان.

۵ دانش ناشی از علوم رفتاری.

رفتاری برای مداخله در کارها ضرورت دارد که در اجرای آن همکاری اعضای سازمان یک شرط اساسی است تا بتوان با همکاری متقابل به پیشرفت فردی و سازمانی نایل آمد.

از سوی دیگر، برای تعریف بهسازی سازمان می‌توان گفت که این فرایند به چه مفاهیمی بکار نمی‌رود؛ این مفاهیم به شرح زیر است:

به این ترتیب، می‌توان گفت که تلاشهای مرتبط با بهسازی سازمان تلاشهایی برنامه‌ریزی شده و تغییراتی منظم (سیستماتیک) هستند. این تغییرات کل سازمان یا حداقل بخش اعظم آن را دربر می‌گیرند. هدف تلاشهای یاد شده افزایش کارآیی سیستم و بالفعل ساختن توانایی‌های بالقوه اعضای آن است و بالآخره تعدادی روش سازمان یافته و مبتنی بر علوم

۳ بهسازی سازمان با تغییرات تصادفی یا نمونه^(۱۶)، و نیز با تغییرات ویژه یا موضعی^(۱۷) تحقق نمی‌پذیرد. این فرایند بر ارزشیابی همه جانبه و شناخت کلیه مسایل و مشکلات متکی بوده، به تلاشهای خاصی برای ایجاد تغییر همه جانبه نیاز دارد.

۴ هدف بهسازی سازمان چیزی فراتر از بهسازی روحیه یا نگرش است. هدف این فرایند، سلامت و کارایی کل سیستم است. به این ترتیب، افزایش رضایت خاطر کارکنان نمونه‌ای از تلاش برای بهسازی سازمان است. هرچند سایر عوامل (پارامترهای)^(۱۸) مؤثر در فرایند بهسازی را نیز شامل شود.

۱ بهسازی سازمان یک نوع تغییر خرد^(۱۹) نیست. برای مثال، هدف بهسازی مدیریت آن است که رفتار مدیر یا مدیران بهبود حاصل کند، در حالی که هدف بهسازی سازمان جنبه کلان^(۲۰) دارد و کل سازمان، از جمله بهسازی مدیریت را شامل می‌شود.

۲ بهسازی سازمان چیزی فراتر از یک روش (تکنیک) است. هرچند مشاوران بهسازی سازمان از روشهای متفاوتی همچون آموزش ضمن خدمت مدیران^(۲۱)، حلقه‌های کنترل کیفی^(۲۲)، یا غنای شغلی^(۲۳)، استفاده می‌کنند اما هیچیک از این روشهای تنهایی معرف بهسازی سازمان نیست.

ویژگیهای بهسازی سازمان

شرکت نمایند.

- * سوم: در برنامه‌های بهسازی سازمان روشهای بهبود کیفی و کمی عملکرده مورد تأکید است.
- * چهارم: بهسازی سازمان برپایه تعدادی از ارزش‌های انسانی درباره انسان و سازمان استوار است و هدف آن نیل به سازمانی پویاتر است؛ این پویایی از طریق ایجاد فرصت‌های جدید برای استفاده بیشتر از تواناییهای بالقوه انسان تحقق می‌پذیرد.
- * پنجم: بهسازی سازمان متناسب یک روش سیستمی متشکل از ارتباطات متقابل واحدها،

اینک به بررسی تعدادی از ویژگیهای اساسی برنامه‌های بهسازی سازمان می‌پردازیم:

* اول: بهسازی سازمان یک استراتژی برنامه‌ریزی شده برای تحقق تغییر در سازمان است. هدف این تغییر نیل به مقاصد ویژه و نقطه شروع آن مشکلاتی است که قبل اشنازایی کرده‌اند.

* دوم: همواره مشارکت جسمی، از ویژگیهای بهسازی سازمان است تا تغییر حاصل شود. به این ترتیب باید کارکنان سازمان، به ویژه کسانی که بیش از دیگران مشمول آن قرار می‌گیرند، در این فرایند

11- Micro

12- Macro

13- Managers' training

14- Quality circles 15- Job enrichment

16- Sample 17- ad hoc

18- Parameters

به عبارت دیگر، بهسازی سازمان بر این اندیشه استوار است که اثربخشی و مطابقت آن با تغییرات شرط کارآمد و عملکرد خوب هر سازمان، است. در جدول زیر نکات یاد شده به اختصار آمده است.

ادارات، گروهها و اعضای سازمان به عنوان اجزای مستقل اما مرتبط بهم می‌باشد.

* ششم: بهسازی سازمان برای افزایش کارآیی از روش‌های علمی استفاده می‌کند.

ویژگیهای عمده بهسازی سازمان

ویژگیها	عمده‌ترین نکات مورد توجه
۱- تغییرات برنامه‌ریزی شده	مدیران برای نیل به اهداف تعیین شده تغییرات را برنامه‌ریزی می‌کنند.
۲- همکاری متقابل	همکاری و مشارکت متقابل کلیه اعضای سازمان ضرورت دارد.
۳- تعیین جهت عملکردها	روش‌های افزایش کمی و بهبود کیفی عملکرد مورد تأکید است.
۴- دیدگاه انسانگرا (انسانی) (۱۹)	افزایش فرصت یا امکان برای افراد و استفاده از تواناییهای بالقوه کلیه اعضای سازمان یک اصل است.
۵- روش یا نگرش سیستمی	ارتباط متقابل میان عناصر سازمان و تغییرات مطلوب ضرورت دارد.
۶- روش علمی	استفاده از روش‌های علمی مکمل تجربه‌های عملی است.

دارد و مسئولیت جدید او ایجاد تغییر برای عملکرد بهتر و مؤثرتر سازمان است. این قبیل افراد بدین

مسئول یا دست‌اندرکار بهسازی سازمان (اعم از مدیر یا کارمند) کسی است که در سازمان فعالیت

کند که پاسخگوی تحولات محیط خارج باشد. سازمانها اهدافی همچون کسب سود، ادامه حیات، رشد و مانند آن دارند. همچنین، هریک از اعضای سازمان اهدافی دارند که می‌توان به آرزوهای برآورده نشده، نیازهای ارضانشده، و نیل به مقامهای بالاتر سازمانی اشاره کرد. به همین دلیل، بهسازی سازمان فرایندی است برای تغییر به نحوی که به نفع سازمان و اعضای آن باشد.

نتیجه رسیده‌اند که روش‌های قراردادی یا متدالو آموزش حرفه‌ای یا ضمن خدمت برای ایجاد تغییرات ضروری، کافی نیست و به همین دلیل باید به طرق دیگر و جدیدتری صلاحیت و انگیزه‌های لازم را برای تغییر رفتار در اعضای سازمان ایجاد کرد. برای بهسازی سازمان فنون زیادی وجود دارد و هر کس می‌تواند از یک یا تعدادی از این فنون استفاده نماید. صرف نظر از نوع روش، هدف کلی آن است که وضعیت کنونی سازمان به شیوه‌ای تغییر

بهسازی سازمان برای چیست؟

واقعیت این است که تغییر، تمامی سازمانهای کوچک و بزرگ را دربر می‌گیرد. هیچ سازمانی نمی‌تواند از این تغییرات بگریزد. در نتیجه، لازم است مدیران مهارت‌ها و فنون لازم را برای تحقق تغییر کسب کنند. تعدادی از دلایل مدیریت تغییر و اهمیت اساسی و حیاتی آن بدین شرح است:

چرا مسئله بهسازی سازمان مطرح شده است؟ چرا این زمینه مطالعاتی تا این اندازه رو به توسعه است؟ چرا باید سازمانها کنشهای بهتری داشته باشند و تا زمانهای بسیار دور وضعیت مطلوب خود را حفظ کنند؟ چرا تعدادی از سازمانها علاقه‌ای به تغییر ندارند؟

تغییر دادن جهت حرکت سازمان برای تسريع این حرکت و افزایش کارآیی.

بهسازی عملکرد بخشها یا واحدهای ضعیفتر سازمان.

تمرکز منابع بر حسب اولویتهای تعیین شده.

آموزش و بهسازی مدیران برای انطباق با شرایط تغییر.

۱

۲

۳

۴

مأخذ:

An Experiential Approach to Orgnization Development, Printice - Hall 1988.